

בש"פ 437/16 - מדינת ישראל נגד נתנאל ניאזוב

בבית המשפט העליון
בש"פ 437/16

לפני:
המבקשת:
מדינת ישראל
כבוד השופט י' עמית

נגד

המשיב:
נתנאל ניאזוב

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"א בשבט התשע"ו (31.01.2016)

בשם המבקשת: עו"ד נילי פינקלשטיין
בשם המשיב: עו"ד מיטל וקנין

החלטה

העובדות הצריכות לענין פורטו בהחלטתה של כבוד השופטת ברק-ארז מיום 26/01/16 בבש"פ 589/16, אלא שהמסגרת הדיונית שבענייננו היא שונה.

אנו נמצאים בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. בנקודת זמן זו, ובחלוף 9 חודשים נקודת האיזון עשויה להשתנות והשיקולים הם אחרים.

כפי שעולה מהחומר שבפני וכפי שהבינתי מהצדדים, קבוע כעת תאריך נוסף אחד בלבד להוכחות ולא נקבע תאריך נוסף כך שקיים ספק של ממש אם יהא די בארכה הנוכחית כדי לסיים את המשפט.

לכך יש להוסיף נתון חשוב נוסף, כי המתלוננת סיימה את מתן עדותה.

בנסיבות אלה, אני סבור כי יש להורות על מעצרו של המשיב באזוק אלקטרוני, באותם תנאים בדיוק, באותה כתובת בדיוק כפי שנקבע בהחלטתו של בית משפט קמא מיום 21.1.2016.

עמוד 1

המשיב יוכל להשתחרר איפא מבית משפט זה או בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, כנגד ההפקדה הכספית וחתימת הערבויות, וזאת החל ממחר 1.2.2016 ובכפוף למילוי כל התנאים כאמור בסעיף 16 להחלטתו של בית משפט קמא מיום 21.1.2016.

ניתנה היום, כ"א בשבט התשע"ו (31.1.2016), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט
